

Sygn. akt IX U 1202/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania W. D. /D./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 17 lipca 2018 r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt: IX U 1202/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.07.2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu odmówił ubezpieczonemu W. D. (D.) przeliczenia emerytury, ponieważ nie przedłożył nowych dowodów mających wpływ na wysokość świadczenia.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji i wniósł o jej zmianę poprzez ponowne obliczenie podstawy wymiaru świadczenia z uwzględnieniem odtworzonego wynagrodzenia za lata 1971-1979 ustalonego w systemie akordowym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. D. urodził się w dniu (...)

Od dnia 20.06.2004r. jest uprawniony do emerytury.

Podstawa wymiaru została ustalona z okresu 1980-1986, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 115,43%.

Wyrokiem z dnia 31.01.2007r. sygn. IXU 1727/06 tutejszy Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z 21.11.2006r., którą przeliczono świadczenie na podstawie art.111 ustawy emerytalnej.

Kolejną decyzją z dnia 30.06.2008r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu ponownego przeliczenia świadczenia wobec nie przedłożenia nowych dowodów.

W toku postępowania odwoławczego od powyższej decyzji Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu wynagrodzeń i płac, który odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1971-1979 oraz ustalił w oparciu o powyższe wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 108,76%.

Postanowieniem z dnia 13.06.2018r. sygn. III AUz 256/16 Sąd Apelacyjny przekazał do rozpoznania organowi rentowemu zgłoszony w piśmie z dnia (...) wniosek ubezpieczonego o ponowne ustalenie wysokości emerytury z zastosowaniem wcześniej odtworzonego wynagrodzenia za lata 1971-1979, jakie ubezpieczony miał osiągać w systemie akordowym.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

W toku niniejszego postępowania Sąd zwrócił się do Archiwum Państwowego w K. o nadesłanie akt osobowych i dokumentacji płacowej z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Kombinacie (...) w G.. W nadesłanych dokumentach brak jest informacji o wysokości wypłaconych wynagrodzeń akordowych w spornym okresie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl regulacji zawartej w art. 111. ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2016r. poz.887 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia (ust. 2).

Podstawa wymiaru emerytury lub renty, ustalona na zasadach określonych w ust. 1 i 2, podlega wszystkim waloryzacjom przysługującym do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie tej podstawy (ust. 3).

W rozpoznawanej sprawie pozostawał do rozstrzygnięcia spór czy możliwe jest przeliczenie podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego w oparciu o wynagrodzenie akordowe za lata 1971-1979.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe brak jest możliwości odtworzenia wynagrodzenia za sporny okres, jak tego domagał się ubezpieczony, w wysokości akordowej. Powyższe wynika z faktu, iż w aktach osobowych nie zachowała się dokumentacja płacowa, z której wynikałaby wysokość wypłaconego wynagrodzenia za ten okres, ani też żadne inne dokumenty, na podstawie których możliwe byłoby odtworzenie tych kwot. Z tych przyczyn Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, gdyż sporządzenie takiej opinii na podstawie dowodów, które są dostępne w niniejszej sprawie byłoby niemożliwe. Kwestia zarobków za lata 1971-1979 była już przedmiotem rozpoznania Sądu w sprawie IXU 3842/08. Wówczas powołany biegły podjął się ich odtworzenia na podstawie zachowanych dowodów. Odmienne ustalenie tych wynagrodzeń w oparciu o dostępną dokumentację jest niemożliwe.

Niedopuszczalne jest również przyjęcie takiego wynagrodzenia na podstawie wynagrodzeń innych pracowników, zatem wniosek ubezpieczonego w tym zakresie również należało oddalić.

Zgodnie z ugruntowanym już stanowiskiem Sądu Apelacyjnego do podstawy wymiaru mogą być uwzględnione jedynie te składniki wynagrodzenia, które wynikają z zachowanej dokumentacji.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż brak jest możliwości ustalenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego za sporny okres zgodnie z jego wnioskiem.

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia